

پیش‌بینی میزان اهمال‌کاری تحصیلی بر اساس راهبردهای خودتنظیمی در یادگیری

دکتر مسعود حسین چاری*

یوسف دهقانی**

چکیده

پژوهش حاضر، با هدف پیش‌بینی اهمال‌کاری تحصیلی بر اساس راهبردهای خودتنظیمی در یادگیری انجام شده است. نمونه‌ای مشتمل بر ۴۰۰ دانشجو (۲۴۲ دختر و ۱۵۸ پسر) رشته‌های مختلف از هشت دانشکده دانشگاه شیراز که به شیوه نمونه‌گیری خوشه‌گیری چند مرحله‌ای با واحد نمونه‌ای کلاس انتخاب شدند، دو پرسشنامه راهبردهای انگیزشی برای یادگیری (پینتریچ و دی‌گروت، ۱۹۹۰) و مقیاس اهمال‌کاری تحصیلی (سولومون و راث‌بلوم، ۱۹۸۴) را گروه نمونه تکمیل کردند. برای تحلیل اطلاعات از روش آماری رگرسیون استفاده شد. به طور کلی، نتایج حاکی است که راهبردهای خودتنظیمی به طور منفی و معنی‌دار، اهمال‌کاری تحصیلی را پیش‌بینی می‌کنند. در مورد مؤلفه‌های راهبردهای انگیزشی نیز نتایج بیانگر آن بود که خودکارآمدی، ارزش درونی، اضطراب امتحان و راهبردهای شناختی، پیش‌بینی‌کننده منفی اهمال‌کاری تحصیلی می‌باشند. همچنین، مشخص شد که بین میانگین‌های راهبردهای خودتنظیمی برای یادگیری، راهبردهای شناختی و اهمال‌کاری تحصیلی در دو جنس دختر و پسر تفاوت معنادار وجود دارد؛ بدین صورت که دختران نسبت به پسران از راهبردهای خودتنظیمی و راهبردهای شناختی بیشتر و اهمال‌کاری تحصیلی کمتری برخوردار هستند. یافته‌ها با توجه به تحقیقات پیشین به بحث گذاشته و پیشنهادهایی برای انجام پژوهش‌های بیشتر در این زمینه مطرح شده است.

واژگان کلیدی: اهمال‌کاری تحصیلی، راهبردهای خودتنظیمی در یادگیری و خودتنظیمی

* استادیار بخش روان‌شناسی تربیتی دانشگاه شیراز Email: hchari@shirazu.ac.ir

** کارشناس ارشد روان‌شناسی تربیتی دانشگاه شیراز Email: ydehghani@yahoo.com